

متن پرسش

سلام: طاعات قبول. برای ازدواج کفویت مهم است، اما کفویت فرهنگی مهم تر است. می دانم. اما من در مانده ام بین افکار و احادیث. مثلا می دانم که چون زندگی مرفهی دارم شاید نتوانم با فردی که متدین اما با خانواده ای از لحاظ اجتماعی پایین و درامدی پایین است زندگی کنم و در آخر فشار به من بیاید و زندگی خود و او رو خراب کنم. گاهی با خود می گویم ایمان داشته باشد می شوی مثل حضرت خدیجه (س) برای پیامبر (ص). اما بعد این فکر به ذهنم می رسد که پیامبر (ص) و حضرت خدیجه (س) کجا و تو و جوان های حالا کجا! آخر کم می آوری و پشت پا میزنی به همه چی. حس می کنم این تصمیم که می توانم با فرد پایین تر از لحاظ اجتماعی و اقتصادی زندگی کنم یک تصمیم احساسی و ناپایدار است. از سوی دیگر هم مدام غصه دارم که آخر چرا آنقدر درگیر دنیایی؟ اما بعد می بینم بالاخره سبک زندگی ها فرق دارد. البته همیشه در ذهنم هست که اگر واقعا مردی باشد که واقعا با خدا و با اخلاق باشد من از دنیا بگذرم و او را عاشقانه دوست داشته باشم. اما تا به حال خواستگاران زیادی داشتم که انسان های خوبی بودند اما خیلی متدین نبودند. معمولی بودند. همه می گویند تو ابتدا خودت را بشناس. مثلا بگو من با مردی از لحاظ اجتماعی با من هم رده نیست نمی توانم زندگی کنم. یا بگو زیبایی برای من ملاک است. اما من تمام نظراتم مشروط است. یعنی ممکن است عاملی در گروهی عامل دیگری باشد. از سوی دیگر نمی دانم تا چه حد توانایی برای زندگی با فردی واقعا اهل ایمان و دین و عارف را دارم. و اگر مردی این چنین به خواستگاریم بیاید و من همچنین آدمی از خدا طلب کنم آیا واقعا روح من جنبه ی آن را دارد؟ نکند در اثر ازدیاد و فشار معنویات او من دلزده و خسته شوم. واقعا حتی نمی دانم چه دعایی برای همسرم بکنم؟ دنیا را داشته باشد؟ آخرت را داشته باشد؟ من خودم تحصیلات دارم، جمال نسبی دارم و خانواده و ایمانم هم نسبتا خوب است. آیا باید دعا کنم کسی عینا مثل خودم باشد؟ واقعا شاید سوال های پیش پا افتاده ای باشند اما شاید چون من دل با تقوایی ندارم برای من پیش میاید. در احادیث بیشتر به ایمان تاکید شده. اما داریم که فقر به خانه بیاید ایمان می رود. می ترسم که با فردی با سطح پایین ازدواج کنم و طاقت سختی ها و حسرت های زندگی را نداشته باشم. این دسوسه ی شیطانی است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خوب است به این نکته فکر کنید اگر خواستگاری آمد که رویهمرفته مؤمن است و آن اندازه آزاد فکر می باشد که شما در مسیر دینداری به زحمت نمی افتید، او را رد نکنید. هیچ

مردی به عنوان همسر، کمک چندانی به همسر خود نمی‌تواند انجام دهد مگر آن‌که خودش بخواهد. و خداوند در راستای طلب او حتماً راهی را می‌گشاید حتی اگر همسر او خلیفه‌ی دوم باشد و او فضّه کنیز زهرای مرضیه «سلام‌الله‌علیها». کافی است که خواستگار شما مزاحم واجبات شما نشود می‌توانید با او زندگی کنید و در این راستا به جای انجام مستحبات، دل او را راضی کنید بیشتر نتیجه می‌گیرید. موفق باشید